

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félsz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glattstein Adolf.

Főmunkatárs:

KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Téli napok.

A szép hosszú ős, után bizvást várhatjuk a téli napok beköszöntését. A megbízhatatlan időjárás szerint kemény telünk lesz. És bár úgy lenne, mert a jó hosszú tél után jobban remélhetünk egy téli fagyok nélküli tavaszt, mely Magyarország szőlő és gyümölcsstermelésének az utóbbi években jóformán véget vetett.

A mezőgazdasággal élő Magyarország a tél bekövetkeztével pihenőre tér. A munkakalmak ugyszólván megszűnnek, a falukra ráül az unalom, sok helyt az inség is. Ne nézzük közönnnyel a földmivelő nép téllenségét, hanem sorsuk iránt való jó érzéssel segítsünk rajtuk. Segítsünk a telét gond nélkülőbbé tenni. Valóban kevés fáradozásunk lenne ezzel és mélyreható szociális áldás fakad a nyomában. Kenyeret adhatunk a népnek, csak akarjuk.

De hogyan lehetséges, hogy a földmivelő télen is keresethez jusson? Hogy hogyan lehet, szeretnők a kérdéstevőt elvezetni azokba a háziipari termelő szövetkezetekbe, (van már belőlük az országban vagy száz) ahol a nép télen rendszeresen gazdasági háziiparral foglalkozik. Minden helyen a háziiparnak azt a fajtáját végzik, amelynek nyers anyaga ingyen kéznél van. Ahol erdő van, ott a fát szerszámnak faragják: ahol nád, káka, te-

rem, ott alkalmas szatyorokat, tyukkelteket, párszárítókat, gyékéntakarókat fornak; ahol fűzfa terem, ott kölik a gyümölcsös kosarakat; ahol kukoricacsuhé van, ott a szakajtókat, a kenyértartókat és egyéb ilyen, a háztartásban felhasználható tárgyakat kötnek. Milliókra megy a cirokseprő háziipari feldolgozása, hiszen egész hajórakományokat küldünk Amerikába, egyik bácskai termelő szövetkezet nyolcezer utazó kosarat szállított a múlt évben Argentínába, a hegyvidéki lakoságtól egy millió darab hirteseprőt vett a főváros; kórházak, elmeorvosi intézetek, a magyar államvasut kitűnő és tömegmegrendelő ezeknek a háziipari tárgyakkal. Meglepő, de bizonyos dolog, hogy ámbár mintegy százezer család foglalkozik hazánkban gazdasági háziiparral, — mégis a gyümölcskosarak nagy kontingensét Galiciából hozzuk be.

Miért nem csináljuk ezeket itthon? Mért kell idegenbe adni érte a pénzt? Mért ne foglalkozhatnánk mi a dolgunkkal, való földmivelőket? Beigazodott dolog, hogy egy szorgalmas földmivelő család télen át háziiparból megkeresett három koronát, de az egy korona állandó kereset egészen bizonyos. A ki a nép téli élését ismeri, az tudja csak igazán, hogy a napi egy korona valósággal népjóléti tényező és ennek téli keresetében nem csigázódik, nem senyved el a napszám, nem adósodik be, nem kénytelen elő-

legel szedni a nyári aratási részére, szóval meg van előzve és anyagi boldogulása előtt nincsen a terhes adósságok torlaszai.

Micsoda nagy dolog lenne, ha várme-gyénk községekben a gazdasági háziipar minél nagyobb lendületet venne. Kétségbeesve nézzük az Amerikába való kiözönlést, melynek egyik nagyon erős faktora a téli nyomorúságtól való félelem. A ki nyáron át arat és csépel és cukorrépat szed ősszel, annak hán télen egy kis háziipara van, jobb dolga van minálunk, mint a városi kishivatalnoknak. Különösen ha sikerül a maga fészkebe vonulni, és ott ügyes felesége a gazdasági mellékhaszonvételek által gyarapítja a család évi jövedelmét.

De hiszen ezek mind ismert és régen bizonyított dolgok. Nálunk azonban az a baj, hogy a kezdeményezés munkáját kényelemszereteltől senki se vállalja. Meg vagyunk győződve, hogy a nép javára üdvös dolog lenne valamelyes háziiparnak tanitása, de nem tudjuk, vagy nem akarjuk tudni, hogy hol kell megindítani a lépéseket?

Ebben akarunk tanácsot adni. A földmivelésügyi ministerium évenként az ország öt-száz községében háziipari tanításokat rendez. Az ügy élén Adler Rácz József ministeri tanácsos áll, mint háziipari ministeri megbízott. Neki kell írni, ha a községben valamely háziipari tanítást ingyen óhajtanak. Persze a

○ ○ TÁRCZA ○ ○

Ilyenek maguk valamennyien.

Irta: Ifj. Száder Gyula.

(Folytatás és vége.)

— Ilyen formán — talán — én is az voltam?

— Mondjuk . . .

— No, de most, amikor már eléggé hátran megvallottam mindent . . . Igen, — igen Emmuská, hogy . . . szeretem . . .

— Most? . . . Most legfeljebb csak úgy viselkedett, mint férfinek viselkednie kell. Ez legkevesbbé sem dicséretre méltó bátorság. Ezt mi nők mindenkor elvárhatjuk.

Elgondolkodva kinézett az ablakon.

Nagy pelyhekben hull alá a hó, eltakarja az utca csonttá fagyott dermedt testét, fehér köntöst terít a házfedelekre, ünneplő ruhát ölt a természet. Nyomukban advent, közelget karácsony . . .

— Mily szépen szállingózik a hó, ugy-e?

— szóltam, csak éppen azért, hogy szóljak valamit, hogy végét vessem annak az unalmas, nagy csendességnek.

— Igen, — felelt vissza úgy, mintha

nem is hallaná szavam. Eszecsékje, tudj Isten, mi mindent hántorgat, ki tudja, merre járnak gondolatai. —

Hirtelen felém fordult. — És hogy nézett. . . . Azt a nézést még ma sem feledhetem . . .

— Haragszom magára, tudja . . . — mondta nagyon halkán.

— Miért? — És engedte, hogy lehajoljak kezéhez, hogy rabszolga alázatossággal csókom leheljem rá.

Még egyszer ismétettem a kérdést:

— Miért haragszik Emmuska?

— Azért, mert legnagyobb otthagyt. Ugy szerettem volna táncolni még egyet — magával is . . .

— Bocsásson meg Emmuska, — de azt gondoltam, hogy terhére leszek.

— Lehet . . . és az ajkára harapott s elfordult, hogy ismét kitekintsen az ablakon.

Valamit észre kellett vennem és ez boldoggá tett. Volt valami s viselkedésében, aminek akkor még nevet nem mertem adni . . .

De mi az? Többet nem látok a képből? — Hová lett? Mi is lett Emmuskával? — Ahá, igen, kezdek emlékezni . . . Hja, nehezen gondolkodik az agy, — hiába: öregszünk . . .

Még el sem jött a tavasz, amikor — egy uzsonnán — megismerkedtem egyik jóbarátom nővérkéjével. És úgy láttam, hogy az még sokkalta szebben tud nézni, hogy az még kevesebben tud mosolyogni Emmuskánál is . . . Két nappal a megismerés s felfedezések után ismét előkerült az irulás-pírulás, a zavar, — a dadogók művészi nyelv-járásának a lehető legfelsőbb fokig kultiválása és most már jóbarátom nővérkéje — az édes — találta ki, hogy tulajdonképpen mit is akarok neki mondani . . .

Emmuskáékhoz — persze — nem mentem el többé. S amikor az utcán — ha úgy hozta a véletlen — találkozunk kellett, én — minként ha semmi, sem történt volna — ildomosan megemlitem a kalapomat. Eunyivel — igazán — tartoztam neki. Ilyenkor elpirult, de azért rám nézett. S amit azok a szemcskék beszéltek, meg kellett értenem:

„Ilyenek maguk valamennyien . . .”

. . . Az évek jöttek s én pírulás nélkül megtanultam szerelmet vallani. Hogy mit hozott ez magával? Ujabbnál újabb ki-és beábrándulásokat . . . Mi tagadás, ezeknek már száma se nincsen . . .

községi előjárókban is legyen annyi áldozatkészség, hogy helyiséget, fűtést és világítást is adjon. A földmivélségi miniszter tanítómestert küld ki, és ha csak kezdetben husz családtag tanulná meg a háziipar üzésnek valamely fajtáját, — ha haszna lesz abból, annak a husz törekvő embernek, majd utánna jön a többi is. Nem kell attól félni. Így volt ez minden községben és ott a hol a nyers anyag megszerzése pénzbe nem kerül, a háziipar virágzó téli foglalkozás lesz.

Ezek szerint jóformán egy kis érdeklődésével azoknak, akiknek ez állásuknál vagy hivataluknál ez amúgy is kötelessége, — megteremtődhet községekben a gazdasági háziipar, mely a nép könnyebb megélésére vezet.

○ ○ H I R E K ○ ○

Hivatalvizsgálat. Prónay Mihály nógrádvármegye főispánja folyó hó 26-án városunkba érkezett a hol is a közigazgatás körébe tartozó hivatalokat vizsgálta meg: A hivatalok ügymenetében mindenütt a legnagyobb rendet és pontosságot talált, s ezért dicséretet fejezte ki a tisztviselőknek.

Községi takarékpénztár. Ugylat-szik hogy járásunk székhelyén a községi takarékpénztár rövid időn belül létesülni fog az összes községek bevonásával. A pénztár alakulási és szervezési munkálatok előkészítésére folyó hó 27-én a városház Nagyteremében értekezlet volt az összes körjegyzők részvételével.

Gólyajárás. Dr. Káldor Jenő helybeli ügyvédet, szeretett neje egy egészséges fiúval ajándékozta meg.

Országos vásár. A folyó hó 24-én városunkban megtartott Katalin-napi országos állatvásár ugyszólván egyik a legkisebb állatvásárok közé tartozott — amennyiben a köröm- és szájjájás miatt zárlat volt, minek következtében a felbajtás száma igen megcsappant. Csak az utolsó napon odatott fel

a zárlat alól s így a távolabb vidékről egyáltalán nem volt felbajtás, valamint a vevők is igen csekély számban voltak. — A második napon tartott kirakodó vásár azonban elég sikerültnek mondható.

Céllövészeti vizsgálat. Mint értesülünk, Mamo, m. kir. honvédszázados (Ballassagyarmatiól) folyó hó 30-án — vasárnap — városunkba érkezik, hogy a „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjak Köré”-ben alakult katonai céllövészeti tanfolyam oktatásán ellenőrzési szemlét tartson. A tanfolyam hallgatói ezután is felhivatnak a pontos időben való megjelenésre.

Vásári tolvajlások. E hó 25-én tartott országos kirakodó vásáron veszedelmes tolvajokat fogott el a csendőrség. A banda tagjai: Bereczki Jánosné, Döme Istvánné, Döme Erzsébet, Söregi József és a felesége. A pestmegyei nagykartaiból valók és sorra jártak városunkban Schück Ferenc, Schlesiinger A Fia, Pokorny M. és Tsa és Kalmán Joel rőföskereskedők, valamint Horváth Antal cipész üzletét, a hol felhasználták a tolongást és egymásután dezmálták meg az üzleteket.

A póttartalékosok elbocsátása. A hadügyminiszter rendelete értelmében az 1910—1911. évfolyambeli és az 1912. évi véderőtörvény 43. §-a alapján aktív szolgálatban álló póttartalékosokat e hó 25-én, — a nem tényleges állományba kell helyezni. Együttal értesítendő az 1912. évfolyambeli aktív szolgálatban álló póttartalékosok, hogy előreláthatóan december közepén elbocsátják őket, amennyiben ezt az újonnan megállapított békeállomány megengedi.

December 1-én „Nimród” cím alatt Szabó Kálmán szakavatott író szerkesztésében új vadász-és versenylap indul meg. Az új lap csinos kiállításával és az összes sportágakat felölelő gazdag tartalmával hamarosan meg fogja hódítani a vadászok és rokon sportkedvelők ezreit. A december havi számokat szívesen küldi meg mutatványul ingyen a kiadóhivatal (Budapest IV. Egyetem-u. 4. sz. Franklin-Társulat) mindazoknak, kik eziránt hozzá fordulnak és címeiket levelezőlapon közlik.

A műtrágyák használatának terjesztése. A műtrágyák termésfokozó hatásának tudatá-

ban van ma már mindenki. Az utóbbi évek nagy termésmébbletei jóformán mindenkit meggyőztek már arról, hogy a modern gazdálkodásnak elengedhetetlen kelléke a műtrágyák kiterjedt alkalmazása. Mégis vannak uradalmak, középbirtokosok, a melyek többnyire forgótöke hiánya miatt — nem alkalmaznak műtrágyát. Ezen a bajon kíván segíteni az alakulóban lévő Többtermelő részvénytársaság olyan módon, hogy ingyen műtrágyát fog kiosztani, melynek ára csak többtermelés esetén fizetendő meg, a mutatkozó nyereségen pedig osztozódik a részvénytársaság a föld tulajdonosával. Fontos közgazdasági feladatot fog tehát teljesíteni a részvénytársaság, melynek alakulása és működése elé különösen a gazdákörök néznek nagy érdeklődéssel. A Többtermelő Részvénytársaság ideiglenesen irodája (V. Mérileg u. 11.) megkeresésre szívesen küld részvény-aláírási ívet.

A régi olcsó élet. Ha manap két ember beszélni kezd, öt perc múlva kétségtelenül rátér a drágaságra, vissz kívánta a régi időt, amikor sokkal olcsóbb volt minden. Alább közlünk néhány kivonatot egy régi hivatalos írásból, melynek címe a következő: 1913-ik esztendei böjt más hava 29-ik és következő napjaiban Szegvár helyiségében tartatott tekintetes nemes Csongrád Vármegyének közgyűlése alkalmatosságával a céhbéli mesteremberek Kézi műveinek és munkáik ára szegődött cselédek, szolgák és napszámosok bére. A vendégfogadósokra nézve reguláris árszabály: Egy portio leves, bármily féle legyen is 2 kr? Tehénhus a hozzávalóval együtt 4. kr? Egy portio bármily néven nevezendő főzelék 4 kr. detto becsinált ideértvén a bőti eleséget is 8 kr. detto téstás étel 8 kr. rostélyos petyenye, a vagy vesepecsenye 4 kr. detto sertéshus 8 kr? Egy fertál csibe petyenye 8 kr? Egy fertál liba petyenye vagy kátsa petyenye 8 kr. Egy portio pújka vagy borju hus petyenye 12 kr. Egy portio Sült hálnak bár mely nemé 12 kr. Megjegyzés: Bár mely petyenyéhez a fentebb kitett taksák mellett salátát is köte-

Fekete képek a fehér birodalomból.

— Elnyomott sóhajok Oroszországból. —
Irtá: Egy orosz émsigrens.

Rablónak, gyilkosnak, egészen közönséges gonosztevőnek sokkal kevésbé veszedelmes lenni Oroszországból, mint még csak gondolkozni is olyan politikai kérdésekről, amik esetleg kényesek lehetnek a hatalmon levőkre. Amazoknak is kijár a büntetés, az kétségtelen, de az ő büntetésük összehasonlíthatatlanul enyhébb, mint az, amely arra vár, aki csak a gyanujába keveredett annak, hogy lázadó. A politikai bűnösöket nem igen szokták sokat vallatni, hanem rövidesen kiszabják rá a legsúlyosabb büntetést, Szerbiába, vagy Szakhali szigetére való deportálást, száműzetést, ahol aztán életük fogyáig szenvedhetnek a meggondolatlanságukért.

Szakhalin egyike a legjelentékenyebb orosz deportáló helyeknek és sok tekintetben félelmetesebb, mint Szibéria. — Szakhali szigete, melyet a japánok azelőtt Karafutonak neveztek, Szibéria keleti partjai közelében fekszik, a szárazföldtől a tiz kilométer széles Tatás-szoros választja el s ezernyelcivan óta

szolgál a politikai bűnösök számkivetési helyül. Arra, hogy hány fogoly sanylődik itten állandóan, jellemző például az a statisztika adat, mely szerint 1894-ben a szigeten tizenöt börtön volt, benne körülbelül tizennyolcezer fogollyal.

Az ide került szerencsétlenek mindörökké el vannak temetve a nagyvilágtól erről a helyről csak a legritkább esetekben sikerült megszökni valakinek és így természetesen, hogy csak nagyon ritkán is hallani megbízható adatokat azokról a szörnyűségekről, amik ezen a szigeten történnek. Az oroszok féltve őrzik a szigetet, idegen ember ugyszólván be sem teheti a lábát ide, de ha sikerül is egy-egy utazónak eljutni a száműzöttek közelebe, még akkor is csak a legnagyobb ravaszsággal, esetleg csak vesztegetéssel tudja elérni, hogy fényképezhessen. Néha-néha sikerül csak ez, de természetesen az oroszok ilyenkor a leghatározottabban sietnek megcáfolni mindent és ha az olykor megszabadult foglyok elbeszélései nem igazolják azokat a rémségeket, amik legendaszerűen terjednek a Szakhali szigeten történő dolgokról, akkor igazán azt hihetnők, hogy csak a régi középkori kínzások emléke szülte ezeket a rémségeket.

Mit kell elszenvedniök az ide jutott bűnösöknek, azt szinte nem is lehet leírni. A kínzások mellett csaknem eltörpülnek az inkvizíció borzalmai, különösen ha tekintetbe vesszük, hogy tulajdonképpen nem is gonosztevőkről van szó, hanem csak egyszerű politikai gyanúsítottokról, a kik legtöbbször a műveltebb emberek sorai közül kerül ki. A foglyok állandóan bilincsekben járnak, a legkisebb ok miatt véresre korbácsolják őket, kényszerzubbonyba szorítják, odaláncolják a cellájuk falához, hogy ki se mozdulhassanak a jól őrzött kis oduból. Akad köztük olyan, aki egész életét a kényszermunkáinál használt taligájához láncolva töltötte s a különös büntetések közt nagyon gyakori az, hogy addig verik a szerencsétlen foglyot, amíg a fájdalomtól eszméletlenül össze nem esik.

Mindennek pedig az az oka, hogy az oroszok a rettenetes büntetéssel igyekeznek egyszer s mindenkorra elriasztani mindenkit attól, hogy a legcsekélyebb mértékben is belemerjen hozzátokozni olyan politikai mozgalomba, a mely a hivatalos önkénynek nem tetszenek. Jellemző erre vonatkozólag a híres Nowikow ezredesnek a nyilatkozata, aki mint egy szibériai bányában a foglyokat őrző kőzások parancsnoka sokat tapasztalhatott ezen

kek adni a kortsmárosok? Ha pedig egy társaságban többben esznek, ezen esetben 3 tál ételért fog fizetni minden személy 10 kr.-t. Azon esetre, ha a 3 tál ételen kívül pecsenye is adatik, 16 krt? Hat tál ételért, ide nem értvén a bort és a kenyeret, 30 krt. De jó lenne az ilyen olcsó helyre ma — traktába menni.

Szerkesztősejt felelős a kiadó.

4247—1913 tkvi sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Radványi István végrehajthatónak özv. Buga Gáborné végrehajtást szenvedő elleni 200 kor. tőke követelés és jár iránti végr. ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő Szécsény községben fekvő és a szécsényi 433 sz. tkvi A I 1. sor. 736. hrsz. ház és kertnek B. 32. a. özv. Buga Gáborné Radványi Klára nevében álló részére 1487 kor. és az u. o. 1205 sz. tkvi, A I 4 sor. 1618 b2 hrsz. rétnek B. 6 a ugyanannak nevében álló részére az árverést 321 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrenbelte és hogy ezen ingatlanok az 1913 évi december hó 22 napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. bíróság skvtárába megtartandó nyilvános birói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladni nem fognak.

Árvérezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát kézpénzben vagy az 1881 november 1-én 3333. sz. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban az 1881. t.-cz. 170 §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgálatni.

Szécsény 1913 október hó 10-én.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Szenthe, s. k. kir. jbir.

Zelyenka, kir. tkvtó. h.

841—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. bíróságnak 1912

évi 10165 számú végzése következtében Dr. Essösy Béla szécsényi ügyvéd javára 135 kor. s jár erejéig 1913 évi nov. hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 verestarka ökor nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. bíróság 1912-ik évi V 441 I számú végzése folytán 135 kor. tőkekövetelés, ennek 1912 évi augt. hó 29 napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 35 kor. 65 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 korona 40 fill. árverés kiützési díj erejéig Pusztalercsen leendő megtartására 1913 évi december hó 11-ik napjának délutáni 5 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében kézpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. nov. hó 25-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

693—1913. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1912. évi 10114/1 számú végzése következtében Dr. Holló Dezső bgyarmati ügyvéd által képviselt Pollatsek Sándor bgyarmati lakos javára hátr. 260 K. 70 fill. s jár. erejéig 1913. évi aug. hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 3193 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m: 3 kocsi, 3 kazal baldacin, gazdasági eszközök, 4 ökor stb. nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. bíróság

bíróság 1912-ik évi V 442 és 1913/h 1962 számú végzése folytán htr. 260 kor. 70 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi szept. hó 27 napjától járó 6 százalék kamatai egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 122 kor. 24 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 10 kor. 40 fill. 3 árverés kit. díj erejéig Pilyinyben leendő megtartására 1913 évi december hó 3-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében kézpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi november hó 12-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség h. tudomására hozni, hogy Szécsényben

a Barok-féle éttermet és kávéházat átvettem és megnyitottam.

Jó magyar-konyháról, kitűnő italokról és figyelmes kiszolgálásról minden időben gondoskodva van. — A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Laczuska Titusz.

a léren s nagyon jól tudhatta, hogy a száműzöttek ezerszer megbánták már mindent Nowikow azt mondta:

— Ha rajtam állana, akkor minden politikai bűnöst naponként félholtra korbácsolatnék.

— Ő bizonyosan nagyon jól tudja, mit jelent ez, kitudja hányszor tapasztalta, hogy a barbár bánásmód mindörökké megszelidíti a foglyokat. De hogy mennyi igazságtalanság történhetik itt, arra természetesen nem gondolnak az orosz hatóságok és minek is gondolnának, hiszen nem is annyira büntetésről van itt szó, hanem arról, hogy egyszer s mindenkorra megszabaduljanak azoktól, akik gyanusak, vagy akik esetleg kellemetlenek lehetnek.

De milyen lehet sorsuk azoknak, akiket eltoloncolnak, száműznek Szibéria bányáiba, vagy a Szakhali sziget fogházaiba. Ezekből a börtönökből nagyon ritkán érkezik hír és az ittfelelyt tragédiák közül tíz esztendőben egyszer kerül egy köztudomásra.

És ha az egész világ rohamosan halad is tovább a civilizáció útján, az önkény és az elnyomatás országában minden marad a régiben. A cárok birodalmában a korbács s

a kancsuka az ur, nem törődnek azzal, ártatlan-e valaki vagy bűnös, elég ha csak gyanus és azonnal el lehet készülvén bárki a börtönre, a száműzésre, az örök kínzására.

Oroszországban nincs értéke az emberi életnek, ott az alattvalók még a szó legszorosabb értelmében rabszolgái a cárnak, aki tetszés szerinti hajthatja őket igába. s a hatalom képviselői valamennyien vad zsarnokok abban a körben, ahol vezető szerepet játszanak. Senki nem vonhatja őket felelősségre, ha igazságtalanságot követnek is el, mert önálluk az az av, hogy inkább száz ártatlan is szenvedjen, mintsem egy bűnös is megmeneküljön. Barbár és egész értelmetlen ez a felfogás, de az oroszoknál a nép nagy tömege nem jött rá az emberek egyéni jogaira, nem tudja, hogy az állam azért van, hogy megvédje a beléje tartozókat és nem azért, hogy üldözze őket. S az orosz hatalom ugyancsak ért az üldözéshez, akire egyszer rátette büntető kezét, azt még a véletlen szerencse is csak a legritkább esetben tudja kiszabadítani. Szakhalmi szigetéről még akkor is csak úgy menekülhet el valaki, ha vállalkozik tíz kilométernyi uszásra az óceánban.

A Tisza partján . . .

Irtá: Szabolcska Mihály.

A Tisza partján szeretnék meghalni,
Virághullajtó őszi alkonyattal.
Vagy azt se bánám: hogyha éppen akkor
Pirositná magát az őszi hajnal.

Csak ősz legyen; szép, bánatos szelid ősz.
Mint amilyenben volt a születésem . . .
S a távozásom olyan szeretettel
Állják körül, mint rég az érkezésem!

— És ami e két ősz közét betölti,
Az életemre több áldás ne szálljon:
Mint ahogy én haló poromban is majd
Édes szülőim emlékét eláldom!

Imádság.

Irtá: Grigássy Jánosné.

Valamikor én is csak úgy imádkoztam
Hogy a jó Istenre nem igen gondoltam;
Mig szokott imámat öntudatlan mondtam,
Azalatt — lelkeimmel — másutt kalandoztam.

Nem tudtam mi a gond, vig voltam, nevettem,
Imádkozni — olykor — el is felejtettem.
De rám csapott a sor, lett okom zokogni...
Azóta tudok én szívből imádkozni.

1045—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. bíróságnak 1907 évi Sp. 605/2 számú végzése következtében Dr. Gutfreund Emil szécsényi ügyvéd által képviselt Deutsch Sándor javára 1649 kor. s jár erejéig 1907 évi október hó 17-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1295 koronára becsült következő ingóságok u. m. sertések, 3 kocsi, 2 ló és lószerszám termények stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1907-ik évi V 4079 számú végzése folytán 1649 kor. tőkekövetelés, ennek 1907 évi július hó 25 napjától járó 8 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 188 kor. 60 fill.-ben bíróság már megállapított költségek és 2 korona 20 fill. árve és kitűzési díj erejéig Pusztatercsen leendő megtartására 1913 évi december hó 11-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az

érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. nov. hó 25-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

594—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1909 évi 7365, 8102, 6936—908 számú végzése következtében Dr. Kertész Arnold szécsényi ügyvéd által képviselt Szécsényi Népbank r. t. javára 125 K. 56. K. 58 K. s jár erejéig 1911 évi szept. hó 28-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 3832 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 4 sertés, 1000 vályog, 3 kocsi 1 szecskavágó, 2 eke, 1 borju stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1909-ik évi V 673/10 számú végzése folytán I. 125 K. II. 58 K. III. 56 K. tőkekövetelés, ennek I. 1909. évi május hó 8 napjától járó 6 százalék kamatai, II. 1908. évi május hó 22 napjától járó 6 kamatai 34 K. 46 fill. költség III. 1911. március hó 30 napjától járó 6 százalék kamatai 33 kor. költség és egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 71 koronában bíróság már megállapított költség és 3 kor. 40 fill. árverés kitűzési díj erejéig Pusztatercsen leendő megtartására 1913. évi december hó 11-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérők, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi november 25-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron közöltetnek e hírlapban.

KÓSA JÁNOS
 úri- és női cipész
 Szécsény, Rakóczi-út 87. szám.
 (Barok-főle ház.)

Figyelmeztetés.

Tisztelettel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét, hogy a közelő karácsonyi és újévi ünnepekre

ha jó, szép, tartós- és olcsó cipőt kíván,

úgy czipő szükségletét sziveskedjék

☉ ☉ cégemnél beszerezni. ☉ ☉

Egyben felkérem, hogy b. megrendelését sziveskedjék mielőbb beadni, mivel az ünnepek előtt munkatorlódás következtében nem lenne módomban a tömeges megrendeléseket kellő időben szállítani.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

KÓSA JÁNOS,
 úri- és női cipész.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószer- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben hámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomatványokból.